

1988, 15. června – Sdělení VONS č. 775 „A. Navrátil má být znovu hospitalizován“ o soudním příkazu Okresního soudu v Kroměříži Augustinu Navrátilovi k nástupu na psychiatrickou kliniku v Olomouci k vyšetření svého duševního stavu.

Augustin Navrátil, katolický aktivista z Moravy, signatář Charty 77 a autor jednatřicetibodové petice za náboženská práva, kterou podepsalo na 550 000 čs. občanů,¹ obdržel soudní příkaz, v němž se mu pod hrozbou různých sankcí nařizuje, aby se dne 16. června 1988 dostavil na psychiatrickou kliniku v Olomouci k vyšetření svého duševního stavu. Příkaz podepsal předseda senátu Okresního soudu v Kroměříži JUDr. Jindřich Urbánek. Ústně bylo A. Navrátilovi sděleno, že odklad je vyloučen a že se jedná o vyšetření ústavní. I v nejlepším případě to tedy znamená, že Augustin Navrátil bude několik týdnů zadržován v nemocnici a že bude vystaven nekontrolovatelným lékařským zásahům.

Stručně zrekapitulujeme události, které tomuto rozhodnutí předcházely. Dne 12. listopadu 1985 byl A. Navrátil v rámci rozsáhlé akce proti moravskému katolickému samizdatu obviněn z pobuřování a vzat do vazby. Zatímco jeho obdobně postižení druhové byli po několikaměsíční vazbě propuštěni bez soudu nebo odsouzeni toliko k podmíněným trestům, jemu byla nakonec uložena ochranná psychiatrická léčba. A. Navrátil se dočkal relativní svobody teprve deset měsíců po svém zatčení, kdy soud rozhodl o přeměně ústavní léčby na ambulantní. Nicméně již po půl roce, na jaře 1987,² podává okresní prokurátor v Kroměříži návrh na obnovení ústavní léčby. Soud se snaží vyhovět prokurátorskému návrhu, avšak jedna dvojice znalců po druhé se pod různými záminkami odmítá ujmout tohoto úkolu, který nepochybně znamená ohrožení jak jejich profesionální cti, tak jejich veřejné pověsti. Teprve po čtrnácti měsících se na olomoucké psychiatrické klinice zřejmě našli odborníci, ochotní asistovat při této kruté frašce.³

Augustin Navrátil je jedním z nejvytrvalejších účastníků boje za náboženská a lidská práva a vzhledem k tomu patří bohužel také k nejstarším a nejvěrnějším klientům VONS. Přes stále tvrdší perzekuce a mj. s ohledem na osud svých devíti dětí neústupně trvá na lidských a náboženských právech. Úřady to pokládají za projev šílenství a snaží se nalézt povolné psychiatry, kteří by jim tuto diagnózu odborně potvrdili. Pro nás je postoj A. Navrátila naopak příkladem občanské statečnosti a odpovědnosti. (Viz naše sdělení č. 486, 490, 491, 492, 498, 513, 558, 567, 586, 732.)⁴

Informace o Chartě 77, r. 11, 1988, č. 13, s. 9.

POZNÁMKY

- ¹ K petici Augustina Navrátila viz sdělení VONS č. 732, dokument č. 735.
- ² Přesně 29. 4. 1987.
- ³ Jednalo se o MUDr. Martu Tichou, CSc. a docenta MUDr. Bogdana Buzka, CSc. Znalecký posudek, v němž oba lékaři potvrdili dříve stanovenou diagnózu Augustina Navrátila jako paranoiou querulans, vypracovali 27. 7. 1988. Viz sdělení VONS č. 796, dokument č. 800.
- ⁴ Dokumenty č. 489, 493, 494, 495, 501, 516, 561, 570, 589 a 735. K případu Augustina Navrátila viz dále sdělení VONS č. 796, 798, 832, 864 a 925, dokumenty č. 800, 802, 836, 868 a 929. K jeho perzekuci viz dále sdělení VONS č. 73 a 516, dokumenty č. 73 a 519.